

Til § 1005.

§ 1005 udgaar.

Til § 1007.

§ 1007, 2det Stykke, affattes saaledes:

„Vederlag til en valgt Forsvarer vedkommer ikke det offentlige; dog kan Retten undtagelsesvis, naar det efter Sagens særlige Omstændigheder findes rimeligt, at Sigtede har valgt den paagældende til Forsvarer, hos det offentlige tilkende denne et Beløb, der ikke kan overstige, hvad der i Sagen vilde være blevet tilkendt en beskikket Forsvarer. Udgifter, der foranlediges ved Skridt, som en Trediemand foretager i sin Interesse, er ligeledes det offentlige uvedkommende. Det samme gælder Udgifter i Anledning af Beviser, som Sigtede fremskaffer uden Rettens Foranstaltning; dog kan Retten undtagelsesvis paalægge det offentlige at afholde saadanne Udgifter helt eller delvis, naar Sigtede skønnes at have haft rimelig Grund til at fremskaffe Beviserne. Om Udgifter, som udredes af det offentlige i Medfør af dette Stykke, gælder samme Forbehold som i 1ste Stykke nævnt.“

Til § 1008.

I § 1008, 1ste Stykke, ændres Ordene „for uforskyldt Anholdelse eller Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller Strafudstaaelse“ til: „i Anledning af strafferetlig Forfølgning“.

Til § 1015.

I § 1015 udgaar i Slutningen af 1ste Stykke „til 400“.

Til § 1017.

I Begyndelsen af § 1017 udgaar „til 10 000“, og Ordene „simpelt Fængsel“ ændres til: „Hæfte“.

Fjerde Bog. Ellefte Afsnit.

I Slutningen af Fjerde Bog indsættes som nyt Afsnit:

„Ellevte Afsnit.

Kapitel 93 a.

Oprejsning i Anledning af strafferetlig Forfølgning.

§ 1018 a.

En Sigtet, der har været underkastet Anholdelse eller Varetægtsfængsel i Tilfælde, hvor saadant ikke burde have været anvendt, har Krav paa Erstatning for den ham ved Frihedsberøvelsen tilføjede Formueskade, Lidelse og Tort.

§ 1018 b.

Saadan Erstatning tilkommer ogsaa den, der har været underkastet Varetægtsfængsel og derefter frifindes eller løslades, uden at Sagen forfølges til Dom, medmindre de fremkomne Oplysninger dog giver begrundet Formodning for, at han er skyldig i den Forbrydelse, for hvilken han var fængslet.

Retten til Erstatning bortfalder dog, naar den paagældende selv ved sit Forhold har givet Anledning til Fængslingen, medmindre det udviste urigtige Forhold maa antages